

Ill. fra bogen. Foto: Arne Kjær.

bien, her forsynet med nye danske tekster.

Til de fleste af sangene er der separat becifringsskema og forslag til trommerytmer. Desuden er der sammen med sangbogen udgivet et brugsbånd, som indeholder alle de sange, der ikke tidligere er indspillet. Båndet er indspillet af en gruppe børn og voksne sammen.

Som nævnt er en stor del af sangene skrevet af børn. Disse giver sammen med illustrationerne (fotos og børnetegninger) et godt indtryk af børns egen fantasiverden og af deres glæde ved at udtrykke sig musisk ved leg med ord, toner og rytmer. Melodimaterialet er naturligvis meget lig de melodier, børn er vant til at synge og høre, og kommer helt på højde med mange af de sange, voksne laver for børn. Dog synes jeg

ikke, de alle har lige stor brugsværdi for andre. Bedst er de sange, der lægger op til at man digter videre, improviserer med sang og bevægelse og måske udvikler nye lege- og dansevariationer. Og dette er ifølge forordet også netop intentionen. En god børnesang, står der i forordet, kan være svær at fastholde på tryk, for den udvikler sig hver gang den bliver sunget og danset. Og sangene i bogen er ikke ment som færdige opskrifter, men de kan måske inspirere flere til at lave egne sange.

Ud over børnenes egne sange indeholder bogen også mange gode sange skrevet af voksne. Der er nogle meget iørefaldende og dejlige karnevalsange til de lidt større børn – flere af dem kan også bruges af voksne karnevalsgrupper! Til de mindre børn synes jeg især der er mange gode bevægelsessange, som appellerer til børns fantasi, både sangmæssigt og bevægelsesmæssigt.

Den rytmiske børnesangbog, som er støttet af Statens Musikråd og Dansk Musikerforbunds Gramex midler, er redigeret af Erik Lyhne (seminarielærer), Michael Madsen (musikpædagog) og Karen Rønne (seminarielærer).

Alle tre har gennem en årrække været aktive som undervisere inden for området børn og musik og har herigenom et bredt erfaringsgrundlag i udvælgelsen af materiale til en sangbog.

De udvalgte sange er hovedsagelig førsteudgivelser, og jeg synes, der er megen inspiration at hente i samlingen. Jeg har selv anvendt flere af sangene både i børne- og voksengrupper og synes både bog og bånd er værd at anskaffe til skoler og institutioner og alle, der arbejder med børn og musik.

Birte Zander

Anmeldelse

Music and Health

Music and Health. Edited by Even Ruud. Norsk Musikforlag A/S. N.M.O. 9754, 1986. 196 s.

Dette er en samling af indlæg i forbindelse med MUSIC AND HEALTH konferencen afholdt i Oslo 4.-6. nov. 1985. Af de 13 »lectures« er de 11 på engelsk, 1 på tysk og 1 på fransk. Efter hvert indlæg er der litteraturhenvisligner, hvilket øger informationstætheden i dette i forvejen koncentrerede værk.

De deltagendes bidrag bærer præg af trang til fra hjertet at informere om erfaringer i forbindelse med musikterapi. Vi får et spektrum af synspunkter og oplevelser, fra musik-æstetik til anatomiske analyser af den menneskelige hjernes forhold til lyd, påvirkninger, opfattelse m.v. Ind imellem suppleret med talrige andre erfaringer, spørgsmål og henvisninger til forskningen inden for musikterapi-området i det hele taget.

Noget af det, der gør mest indtryk på mig, er de indflettede »case-stories«, som demonstrerer musikkens karakter af et fællesmenneskeligt sprog, der på grund af den manglende associationsbelastning, som ord giver, magter at nå ind bag barrierer i sindets dybder. Musikterapeut Tom Næss fra Østlandets Musikkonservatorium i Norge fortæller om 8-årige Mathias, der er spastisk lammet og så at sige ikke kan bevæge sig. Han kan dårligt holde sit hoved oprejst. Men ved at lade nogle få bevægelser, som Mathias er i stand til at udføre,

medføre f.eks. slag på tamburin, vækkes drengens opmærksomhed om bevægelsens virkelighed, og interessen for nye bevægelser stimuleres. Efter 2 års arbejde med terapi en gang om ugen, kan Mathias bevæge begge ben og f.eks. slå på tambourinen med fødderne. Processen går så videre med gå-træning efter de samme principper.

Isabelle Frohne, gestalt og musikterapeut fra Hamburg Musikhochschule beretter om 18-årige Jörn, der har været i terapi i 9 år. Jörn er grænsepsykotisk og har sin egen indre verden, hvor forskellige lande bekriger hinanden og angriber ham. En mægtig fantasi, der er lukket inde, resulterer i voldsomme anfald af skyldfølelse, aggression og følelsesmæssige lammelser. Ved at oversætte de indre kampe og følelser til lyd, til musik, lykkes det at få en dialog i gang med Jörn. Hans indre univers får en parallel i den ydre verden, og via denne »bro« stabiliseres patientens tro på sin egen ret til at være til.

Bogen MUSIC AND HEALTH forekommer mig at være et væsentligt dokument for enhver, der beskæftiger sig med musik og kommunikation, og alvoren og sagligheden i samtlige indlæg har netop den for mig at se sundeste virkning: der er en masse, vi ved – og en masse, vi ikke ved – og sulten efter ny viden inden for dette væsentlige område er umådelig. Interessen og engagementet breder sig umiddelbart til læseren.

Bidragyderne kommer fra Norge, Danmark, England, Tyskland, Italien, Sverige og Frankrig – musikterapeuter, filosoffer, musikere og psykologer – alle med årelang erfaring bag sig.

Peter Kjærulff

Anmeldelse

Rachmaninoff på verdensplan

Rachmaninoff:

Samtlige værker for 2 klaverer:

Fantasie-Tableaux op. 5 (Suite nr. 1)

Russisk rhapsodi

Suite nr. 2 op. 17

Prelude cis-mol op. 3,2

Symfoniske danse op. 45

For klaver 4 hændigt:

Romance G-dur

Six Morceaux op. 11

Polka Italienne

*For klaver 6 hændigt:**

Vals og romance

Ingryd Thorson og Julian Thurber

(* med David Gardiner)

PAULA 46+47 (dobbeltalbum) kr. ca. 220,-.

»Kassér alle tidligere optagelser«, skal CBS' teknikere ifølge rygtet have sagt, da de i 1965 hørte Bernsteins koncertopførelse af Carl Nielsens tredje symfoni. Da havde man netop afsluttet optagelserne af pladeversionen. Da jeg satte Rachmaninoffs 2. suite med Thorson og Thurber på pladespilleren, fik jeg lyst til at smide alle mine tidligere versioner ud af vinduet: Ponti/Leonardy, Ashkenazy/Previn og Martha Argerich med partnere. Jeg havde aldrig hørt noget lignende.

Og så bor de her i landet.

Ingryd Thorson og Julian Thurber er englændere, men ansat som repetitører

ved Den kongelige Ballet. De har boet i Danmark i en del år, men har kun givet få koncerter. Den, der har hørt deres version af »Le Sacre du Printemps«, vil formodentlig stadig kunne føle håret rejse sig på hovedet, og deres 2 radiotransmitterede Rachmaninoff og Ravel recitals blev overværet af en totalt pakket Nikolaj kirke.

Nu har det lille danske pladeselskab PAULA kastet sig ud i et prisværdigt projekt. Her foreligger samtlige Rachmaninoff-værker, og i disse dage optages Ravels samlede produktion for 2 klaverer og 4 hændigt klaver. Og repertoire er jo hermed langt fra udtømt.

Her er tale om klaverspil på verdensplan. Både Thorson og Thurber har lange og omfattende uddannelser bag sig (London, Moskva, Warszawa), men dette garanterer jo ikke i sig selv fantasi, indlevelse og kraft. Og »power« er der her, så man flyver tilbage i sædet. Det eneste alternativ, jeg kan forestille mig, er Rachmaninoff og Horowitz sammen, noget, der beklageligvis aldrig blev optaget. Det ville nok have været noget i retning af en »gudernes jam-session« – en ørefryd, der kun ville mangle netop det, der er Thorson og Thurbers måske største aktiv: de spiller stort set, som var de én person.

Dette, somme tider næsten telepatisk, partnerskab lukker op for dybder i musikken, jeg ikke før har hørt forløst. Ashkenazy/Previn kommer til at lyde som en stor og en mindre stor pianist, der hygger sig sammen; Ponti/Leonardy går helt bag af dansen, og den fornemste konkurrent: Argerich/Freire (Suite nr. 2) har med deres gnistrende temperament næsten for meget »ild i røven«.

Thorson og Thurber spiller mindst